Written by - நவஜோதி ஜோகரட்னம், லண்டன் -
Friday, 15 May 2020 12:23 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 23:29

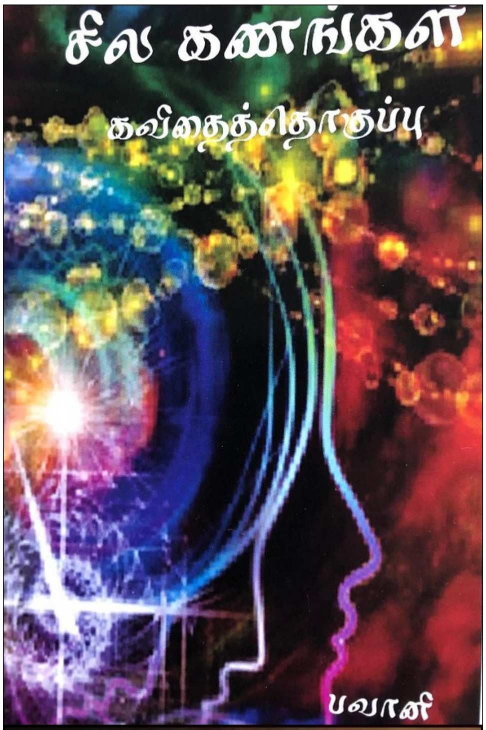

பெண் கவிஞர்களிடம் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பல்வேறு தளங்களில்
சிந்தனைகள் பரிணமிக்கின்றன. கருத்தின் மீது ஆத்மா போய் உட்கார்ந்து கொண்டு
மனிதனின் மனத்தை விசாலிக்கும் ஒரு அழகியற் கலையாகக் கவிதையை என்னால் பார்க்க
முடிகிறது. கவிதை என்பது எந்த வகைமைக்குள்ளும் அடங்காத உணர்வாக
எண்ணுகின்றேன். கவிதையை வாழ்க்கையின் அனுபவங்கள் என்று
வகுத்துக்கொண்டாலும் மனம் நிறைய சமூகத்தின் மீது பேரன்பு
கொண்டவர்களால்தான் கவிதைகளைப் படைத்துவிட முடியும் என்று கருதுகின்றேன்.
கவிதை ஒரு பயணம். அந்த வகையில் பவானியின் ‘சில கணங்கள்’ என்ற கவிதைத்

தாெகுப ்பு ‘கால ஓட ்டத ்தில ் கிறுக ்கி வைத ்திருந ்ததை தாெகுப ்பாக ்கியிருக ்கிறனே ்’ என ்கிறார ் பவானி. ஈழத ்தில ் அளவடெ ்டியைப ் பிறப ்பிடமாகக ் காெண ்ட பவானி சுற ்றுச ்சலெ ்வம ் நதெர ்லாந ்தில ் வாழ ்ந ்து வருகின ்றார ். இலங ்கையில ் விவசாய விஞ ்ஞானத ்துறையில ் பட ்டம ் பறெ ்று அங ்கு விரிவுரையாளராகப ் பணிபுரிந ்த அனுபவம ் காெண ்ட பவானி நதெர ்லாந ்துக ்கு வந ்த பின ்னர ்; டச ்சு மாெழியிலும ் ஆளுமை பறெ ்று மாெழிபயெர ்ப ்பாளராகச ் சயெற ்பட ்டு வருபவர ். ஈழத ்தின ் பிரபல கவிஞர ் சரேனின ் கவிதகைள ் சிலவற ்றை தரிெந ்தடெுத ்து ‘கடலின ் கதை’ , ‘அன ்பு திகட ்டாது’ பாேன ்ற ந□ல ்களை டச ்சு மாெழியில ் மாெழிபயெர ்த ்து வளிெயிட ்டவர ்.

‘சில கணங ்கள ்’ என ்ற அவரது கவிதைத ் தாெகுப ்பில ் எண ்பது கவிதகைள ் எண ்பத ்தியழேு பக ்கங ்களில ் அடக ்கமான அழகான ந□லாக வளிெவந ்திருக ்கின ்றன. ஒவ ்வாெரு கவிதகைக ்கும ் பவானி தான ் எண ்ணுவது பாேன ்ற புகைப ்படங ்களுடன ் இணைத ்திருப ்பது வாசிக ்கத ்த□ண ்டும ் ஓர ் ஆர ்வத ்தை ஏற ்படுத ்துகிறது.

முகவரி என ்ற கவிதகைக ்குள ் (பக ்37) கருத ்துக ்களைத ் தத ்தளிக ்கும ் வாழ ்வின ் நிலைப ்பாட ்டை சித ்தரித ்துப ் பயணிக ்கிறார ் பவானி..

வீ ட ்டு சலெ ்வமும ் முடியாமல ்
வதிவிடமும ் இல ்லாமல ்
நடுத ்தருெவில ் தத ்தளிப ்பு
கடிதங ்கள ் சனெ ்றடையை
முகவரிகள ் இல ்லை
கடிதங ்கள ் வந ்தடையும ்

முகவரிகள ் இல ்லை என ்று தாெடர ்கின ்ற பவானியின ் கவிதை

கல ்லறைகளும ் மளெனிக ்க
தாெடர ்கிறது என ் பயணம ்… என ்று முடிக ்கிறார ்

பவானி. வாழ ்க ்கையைத ் தரிக ்கின ்ற கவிஞர ்களின ் இவ ்வகையான பாேக ்கு, தத ்தளிப ்புகள ் ஏதாே ஒரு புள ்ளியில ் சந ்தித ்துவிடுகின ்றன.

தனிமையை ருசிக ்காமல ் கவிஞர ்களால ் எழுதமுடியாது. என ் அம ்மா, பணெ ், தனிமை, ஆணும ் பணெ ்ணும ் சீ தனம ் பாேன ்ற கவிதகைள ் பணெ ்ணியச ் சிந ்தனையாேடு பணெ ்ணின ் மனக ் குமுறல ்களை வளிெப ்படுத ்தும ் கீ றல ்களாகப ் பார ்க ்க முடிகின ்றது.

பாெதுவாக மனது அன ்பாக இருந ்தால ்தானே சிரிப ்பு வரும ். அது அடுத ்தவர ்களையும ் தாெற ்றக ் க□டியது. என ் மாெழி, என ் கடவுள ், என ் ஆசான ், என ் அப ்பா, என ் அம ்மா, என ் நினைவுகளில ் என ்று தனதாக வரித ்து தலைப ்பிட ்டிருப ்பது சிறப ்பானவை. இலகுவான மாெழி நடையில ் அனுபவங ்களைச ் சதெுக ்குவது அருமையாக உள ்ளது, நினைவுகளாேடு உருக ்கமும ் இழையாேடுவது கவிதயைின ் அழகைக ் க□ட ்டுகின ்றது. சாெற ்கள ் சிந ்திக ்க வகைக ்கிறது.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி விடுதலைக்கான சிந்தனையை எல்லாத் தளங்களிலிருந்தும் மக்களிடையே கொண்டு வந்து குவிக்கிறது. பெண் எப்போதும் பிறரைச் சார்ந்தே வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள். குடும்ப அமைப்பு புரையோடிப்போய் இருப்பினும் அதன் கட்டமைப்பிலிருந்து பெண்கள் வெளிவரத் தயக்கம் கொள்கின்றனர். தன் மீது சுமத்தப்படும் ஆதிக்கத்தைப் பெண் வெறுப்புடனே எதிர் கொள்கிறாள். இதனை:

பேசா மடந்தை என்பதனாற்றானே
அவளை நீ பேசித் தீர்த்தாய்
பதிவிரதை என்பதனாற்றானே
அவளை நீ பரிகசித்தாய்
படிதாண்டாப் பத்தினி என்பதனாற்றானே
அவளை நீ அடிமையாக்கினாய்
வீசி எறியமாட்டாள் என்ற துணிவிற்றானே
அவளை நீ வீட்டினுள் பூட்டிவைத்தாய்
வேலையில்லை என்பதனாற்றானே
அவளை நீ விரட்டி விட்டாய்

என்று தொடரும் பவானியின் கவிதை பெண்மொழி கவித்துவத்திற்கு மிகவும் நெருக்கமானது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இலக்கியங்களிலும், பிற படைப்புகளிலும் சீதனம் குறித்துப் பக்கம்பக்கமாக எழுதி, பேசி எந்தப் பயனும் இல்லாமல் போயிற்று. சீதனம் வாழ்வின் முக்கிய ஓர் அங்கமாக ஆகிவிட்டது. சீதனம் கொடுக்க முடியால் பெற்றோர்களுக்கும் சுமையாக, முதிர்கன்னியாக வாழும் பெண்களின் அவல நிலை எம் நெஞ்சை நெருப்பாக்குகின்றது. சீதனக் கொடுமையை ஓர் பெண்ணின் வாய்மொழியாக பவானி ‘சீதனம்’’ என்ற கவிதையில் கொட்டுகின்றார்:

காதலித்த பெண்ணைச் சீதனத்திற்காய்
கைவிட்ட கதையைக் கூறவா?
வீடு, காணி, பணம் என்று சீதனம்
கொடுத்துத்தான் மாப்பிள்ளை வீட்டார்
அனுபவிக்க பெண் குடிசையில்
தஞ்சமாகிய கதையைக் கூறவா?

சீதனக் கொடுமையால் தற்கொலை
செய்த அப்பாவிப் பெண்ணின் கதையைக் கூறவா?
பெண்ணுக்கு வீட்டார் நன்கொடையாகக்
கொடுத்த வரதட்சனை இன்று
புற்று நோய் போல் புற்றெடுத்து
தொற்று நோய் போல் விரைந்து
பரவித் தாண்டவமாடும் காலமிது

என்று தொடர்கிறார் பவானி. வரதட்சணை இன்று பல பெண்களின் வராத தட்சணை ஆகவும் ஆகின்றது. பெண்களைப் பற்றிய அக்கறையும், சீதனம் போன்ற சமூகக் கொடுமைகளுக்கும் எதிரான சீற்றமும் இக்கவிதையில் பரவிக்கிடக்கின்றன.

Written by - நவஜாோதி ஜாோகரட்னம், லண்டன் -
Friday, 15 May 2020 12:23 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 23:29

சமூதாய மாற்றங்களை காணத்துடிக்கும் பவானியின் கவிதைகளில் உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகள் வீறுகொள்வதை என்னால் அவதானிக்க முடிகின்றது. தூரிகை என்று தலைப்பிட்ட கவிதையில்:

அவன் பிடுங்கிய மயிற்கற்றையைத்
தூரிகையாக்கினாள்
தன் யோனியிலிருந்து பாய்ந்த
குருதியை மையாக்கினாள்
பளிச்சிடும் ஓவியம் வரைந்தாள்
அதன் ஒளியில் அவனைக் குருடாக்கினாள்

என்று ஒரு பெண்ணின் வேதனையை, அகவெளியை வெள்;வேறு கோணங்களில் பதிவு செய்கின்றார்;;.

பவானியின் முதற்தொகுப்பான இக்கவிதைத்தொகுப்பு பாேற்றுதற்குரியது. இயற்கையின் அழகு, ரயில் பயணங்களின் ரசனை, கனவுகளில் ஏக்கங்கள், உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகள் என்று 'சில கணங்களில்' விரிந்து கிடக்கின்றது பவானியின் கவிதைகள். வலிகள், வேதனைகள். அறைகூவல்கள், ஏக்கங்கள் என்று பரவலாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார். இன்னும் புதிய தேடல்களோடு தொடர்ந்து கவிதையுலகில் அவர் பயணிக்கவேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன்.

-□ □□□□□□ □□□□□□□□□□, □□□□□□□ -

11.5.2020

navajothybaylon@hotmail.co.uk